

УДК:342.35

DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2024.1.92>**Євгеній Олександрович ХРИСТИНЧЕНКО***(Науково-дослідний інститут публічного права, м. Київ)*

ПРАВОВІ ФОРМИ ТА ФУНКЦІЇ КОРПОРАТИВНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ

У статті розглянуто правові форми та функції корпоративної доброчесності державного службовця як ключового елемента забезпечення ефективності, прозорості та підзвітності державного управління. Проаналізовано основні аспекти доброчесності, включаючи її роль у запобіганні корупції, захисті публічних інтересів, підвищенні ефективності державної служби, формуванні культури етичної поведінки та запобіганні конфлікту інтересів.

Здійснено огляд нормативно-правових механізмів забезпечення доброчесності державних службовців, зокрема законів України «Про державну службу» та «Про запобігання корупції», а також діяльності Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК). Окрему увагу приділено практичним механізмам забезпечення доброчесності, включаючи декларування доходів і майна посадовців, впровадження антикорупційних програм, підвищення кваліфікації державних службовців та механізми громадського контролю.

Виявлено основні проблеми, які ускладнюють забезпечення доброчесності в державному управлінні, зокрема правову невизначеність окремих аспектів, недостатню ефективність антикорупційних заходів, політичний вплив на контролюючі органи та низький рівень етичної культури серед посадовців.

У результаті дослідження запропоновано комплексний підхід до вдосконалення механізмів забезпечення доброчесності, що включає модернізацію законодавства, посилення антикорупційного контролю, формування етичної культури державних службовців та активну взаємодію з громадянським суспільством. Реалізація цих заходів сприятиме підвищенню рівня прозорості, відповідальності та довіри громадян до державної влади.

Ключові слова: *доброчесність, державна служба, корпоративна доброчесність, запобігання корупції, етичні стандарти, конфлікт інтересів, державне управління, правові механізми, підзвітність, прозорість.*

Постановка проблеми. *У сучасних умовах державного управління питання корпоративної доброчесності державних службовців набуває особливого значення. Корупційні загрози, конфлікти інтересів, закритість процесу ухвалення рішень та низький рівень етичної культури серед посадовців підривають ефективність державного апарату та знижують довіру громадян до влади.*

Попри існування законодавчих механізмів, спрямованих на запобігання корупції та забезпечення етичних стандартів, проблема доброчесності державних службовців залишається актуальною. Досі недостатньо вивченими є правові форми корпоративної доброчесності, способи її практичного впровадження в державних органах та її вплив на ефективність управління.

Функції корпоративної доброчесності державного службовця також потребують детального аналізу. З одного боку, вона формує високі етичні стандарти в державному секторі, з іншого – виступає важливим інструментом боротьби з корупцією та зловживанням владою. Необхідно визначити, як правові механізми та етичні принципи можуть ефективно взаємодіяти з практичними заходами для забезпечення доброчесності.

Отже, є нагальна потреба в комплексному дослідженні правових форм та функцій корпоративної доброчесності державних службовців. Це дозволить розробити ефективні механізми її впровадження та вдосконалення, що сприятиме підвищенню рівня прозорості та ефективності державного управління.

Метою статті є комплексний аналіз правових форм та функцій корпоративної доброчесності державного службовця, визначення основних механізмів її забезпечення та оцінка їхнього впливу на ефективність державного управління.

Окремі аспекти досліджуваного питання були розглянуті у працях Н. М. Корчак, О. І. Пархоменко-Куцевіл, Н. Г. Сорокіної, Ю. П. Битяк, К. О. Чеченко та інших.

Виклад основного матеріалу. Доброчесність є одним із ключових принципів державної служби та виступає основою для ефективного виконання службових обов'язків. Вона визначається як спрямованість діяльності державного службовця на захист публічних інтересів, а також його свідомий вибір на користь загального блага замість приватних або корпоративних інтересів. Цей принцип закріплено у статті 4 Закону України «Про державну службу»¹.

Поняття доброчесності охоплює такі основні аспекти:

1. Прозорість та підзвітність. Державний службовець повинен діяти відкрито та відповідально, забезпечуючи громадський контроль за своєю діяльністю. Це сприяє підвищенню рівня довіри громадян до державних органів та мінімізує ризики корупційних проявів.

2. Справедливість і неупередженість. Прийняті рішення та вчинені дії повинні бути обґрунтованими, законними та однаковими для всіх суб'єктів, з якими взаємодіє державна служба. Неупередженість гарантує рівний доступ до державних послуг та виключає можливість конфлікту інтересів.

3. Дотримання етичних стандартів і професіоналізм. Чесність, повага

---

¹ Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>.

до прав громадян і принципи правової держави мають бути основою діяльності державного службовця. Високий рівень професійної підготовки та відповідальне ставлення до виконання посадових обов'язків сприяють утвердженню авторитету державної служби.

4. Пріоритет публічних інтересів. Державний службовець має діяти виключно в інтересах суспільства, відмовляючись від впливу особистих чи корпоративних мотивів. Це гарантує прийняття об'єктивних рішень, які відповідають потребам громадян та стратегічним завданням держави.

5. Захист конфіденційної інформації. Використання та поширення інформації, отриманої під час виконання службових обов'язків, повинно відповідати чинному законодавству. Порушення цих вимог може призвести до втрати довіри та притягнення до відповідальності.

6. Протидія корупції. Важливим аспектом доброчесності є запобігання корупційним правопорушенням як серед колег, так і у власній діяльності. Це передбачає дотримання антикорупційного законодавства, участь у відповідних навчальних програмах, а також активну співпрацю з контролюючими та правоохоронними органами¹.

Таким чином, доброчесність не лише формує морально-етичні стандарти поведінки державних службовців, а й виступає запорукою прозорого, підзвітного та ефективного державного управління.

Таким чином, доброчесність державного службовця відіграє ключову роль не лише у забезпеченні ефективності державного управління, а й у формуванні довіри громадян до державних інституцій. Вона є не просто набором етичних стандартів, а важливим механізмом запобігання корупції та гарантування прозорості прийняття рішень.

У контексті антикорупційної політики доброчесність виступає фундаментальною морально-етичною основою діяльності державного службовця. Вона визначає межі його поведінки, що мають ґрунтуватися на принципах сумлінного ставлення до громадян, неупередженості, чесності та відповідального використання державних ресурсів.

Для забезпечення високого рівня доброчесності у державному секторі сьогодні впроваджено низку механізмів, спрямованих на мінімізацію корупційних ризиків:

- обов'язкове декларування майна, доходів, витрат та фінансових зобов'язань, що сприяє підзвітності та контролю з боку суспільства;
- заборона на отримання подарунків від підлеглих чи осіб, які можуть мати потенційний інтерес у взаємодії з державним службовцем;
- встановлення обмежень щодо суміщення посад та одночасного зайняття іншими видами діяльності з метою запобігання конфлікту інтересів;
- зобов'язання службовців усвідомлювати ризики конфлікту інтересів, знати методи їхнього запобігання та врегулювання відповідно до чинного

---

¹ Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.

законодавства.

Розвиток моральних та етичних норм, що сягає ще античних часів, відіграв ключову роль у формуванні держави як окремого інституту суспільства. З давніх часів організована суспільна структура забезпечувала порядок, законність і контроль за поведінкою громадян, що сприяло стабільності та процвітанню людських спільнот.

Аналізуючи етимологію поняття «добročесність» та його історичну генезу, можна стверджувати, що впровадження цього принципу в систему державної служби України є цілком виправданим і необхідним. Моральні засади, яких має дотримуватися посадова особа у своїй професійній діяльності, повинні бути не лише загальними орієнтирами, а й конкретизованими у відповідних правових нормах. Дотримання цих норм має контролюватися через систему відповідальності, що дозволить забезпечити їх ефективне застосування.

Без усвідомлення важливості дотримання законодавчих вимог, без добročесного ставлення до виконання обов'язків та високих морально-етичних переконань неможливо реалізувати навіть найвищий рівень професійних навичок і компетентностей. Однак, попри загальну підтримку ідеї добročесності у державному управлінні, національне законодавство досі стикається з проблемою правової невизначеності цього поняття.

Наукова спільнота активно досліджує питання, пов'язані з принципом добročесності, що знаходить своє відображення у дискусіях, які охоплюють різні галузі суспільних наук та філософії права. Юридична наука акцентує увагу на тому, що відсутність чіткого законодавчого визначення поняття «добročесність» та його антипода – «недобročесність» – створює певні труднощі у практичному застосуванні цього принципу.

Отже, дослідження добročесності як основоположного принципу державної служби вимагає системного підходу, що поєднує адміністративно-правові механізми з морально-етичними цінностями. Комплексний аналіз цього питання є необхідним для подальшого його закріплення як самостійної правової категорії адміністративного права¹.

Добročесність державного службовця є фундаментальним принципом, який забезпечує прозорість, ефективність і підзвітність державного управління. Вона визначає спрямованість дій посадовців на захист суспільних інтересів та вимагає відмови від пріоритету особистої вигоди при виконанні службових обов'язків. Дотримання цього принципу сприяє зміцненню довіри громадян до державних інституцій та забезпеченню належного рівня управління.

Правові форми забезпечення добročесності державних службовців в Україні охоплюють нормативно-правове регулювання, яке визначає добročесність як один із ключових принципів державної служби. Зокрема, законодавство встановлює вимоги до службової етики, забороняє конфлікт

---

¹ Чеченко К. О. Принцип добročесності державної служби : етимологія та генеза морально-етичної норми. *Київський часопис права*. 2022. № 1. С. 143–151.

інтересів та передбачає зобов'язання щодо декларування майна й доходів. Кодекси поведінки, які регламентують професійну етику державних службовців, визначають основні стандарти їхньої взаємодії з громадянами та колегами.

Окрему роль у забезпеченні доброчесності відіграють механізми контролю та відповідальності. Національне агентство з питань запобігання корупції здійснює перевірку фінансової прозорості службовців та контролює дотримання антикорупційного законодавства. Водночас дисциплінарні комісії аналізують порушення етичних норм та застосовують відповідні заходи реагування.

Важливим аспектом формування доброчесності є освітні ініціативи, які включають тренінги, семінари та інформаційні кампанії, спрямовані на підвищення рівня правової обізнаності державних службовців. Ці заходи сприяють формуванню культури доброчесності та запобіганню корупційним ризикам.

Таким чином, правові механізми забезпечення доброчесності державних службовців поєднують законодавче регулювання, професійну етику, контрольні процедури та освітні заходи. Їхнє ефективне застосування є необхідною умовою для підвищення рівня прозорості державного управління та зміцнення демократичних засад у суспільстві.

Доброчесність державного службовця є не лише морально-етичним орієнтиром, а й важливим елементом його правового статусу, який безпосередньо впливає на ефективність проходження державної служби. Формування професійного корпусу державних службовців в Україні неможливе без належного рівня етичної поведінки, що було підтверджено у Стратегії реформування державного управління України. Одним із ключових аспектів цієї стратегії є впровадження моделі управління талантами, де важливу роль відіграє забезпечення високих стандартів доброчесності.

З огляду на необхідність протидії корупції та дотримання етичних стандартів у діяльності посадовців, в Україні діє розгалужена система правових механізмів, що регламентують питання доброчесності. Зокрема, законодавство передбачає погодження антикорупційних програм, ведення єдиного державного реєстру декларацій посадових осіб, а також встановлення чітких обмежень щодо отримання пільг, подарунків або майна з боку органів влади. Крім того, здійснюється антикорупційна експертиза, проводяться спеціальні перевірки та формується реєстр осіб, які порушили антикорупційне законодавство.

Національне агентство з питань запобігання корупції відіграє провідну роль у реалізації антикорупційних заходів, зокрема через розробку методичних рекомендацій, координацію роботи уповноважених підрозділів, а також реагування на виявлені порушення. Діяльність НАЗК спрямована на швидке та неупереджене усунення недоліків у системі державного управління, що передбачає винесення приписів керівникам установ, проведення службових розслідувань та притягнення винних осіб до

відповідальності. Важливим механізмом контролю також є складання протоколів про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, та підготовка висновків, які надсилаються компетентним органам для подальшого реагування.

Таким чином, інституалізація стандартів доброчесності в державній службі ґрунтується не лише на законодавчих положеннях, а й на ефективному механізмі контролю та запобігання корупційним проявам. Комплексний підхід до забезпечення етичної поведінки службовців дозволяє не лише підвищити рівень їхньої відповідальності, а й зміцнити довіру суспільства до державних інституцій¹.

Функціонування державної служби відбувається в умовах постійного ускладнення завдань, які стоять перед державою. Це вимагає від державного апарату підвищення рівня професійності, відповідальності та здатності адаптуватися до змін. У сучасному суспільстві, що динамічно розвивається, державне управління відіграє важливу роль у регулюванні економічних, політичних та соціальних процесів. Відповідно, до державних службовців висуваються високі вимоги щодо компетентності, моральних якостей і здатності ефективно взаємодіяти з громадянами.

З огляду на трансформаційні процеси, які відбуваються в Україні, державна служба потребує фахівців, здатних швидко реагувати на виклики часу, приймати відповідальні рішення та діяти в інтересах суспільства. Вона розглядається не лише в юридичному аспекті, а й у ширшому політико-соціальному контексті. Державні службовці мають бути не лише кваліфікованими фахівцями, а й особами з високим рівнем моральної стійкості, етичних принципів та комунікаційних навичок.

Управлінські функції держави передбачають постійне вдосконалення системи державної служби та впровадження нових механізмів підготовки й підбору кадрів. Ефективність роботи державного апарату безпосередньо залежить від рівня професійної підготовки службовців, їхньої здатності працювати в команді та реалізовувати визначені законодавством вимоги. Окрім цього, важливим є формування здорового робочого середовища, що ґрунтується на доброчесності, відкритості та взаємній відповідальності.

У період реформування політичної, соціальної та економічної системи особливої ваги набуває якість управлінських рішень і здатність державного апарату діяти ефективно навіть за умов нестабільності. Саме тому важливо не лише закріплювати принципи доброчесності на нормативному рівні, а й створювати дієві механізми їхнього впровадження в повсякденну роботу державних органів².

Важливу роль у забезпеченні морально-етичних стандартів державної служби відіграє громадський контроль, який здійснюється як організованими структурами, так і окремими громадянами. До кола

---

¹ Корчак Н. М., Пархоменко-Куцевіл О. І. Доброчесність державного службовця: етичний та юридичний виміри. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2021. № 2 (59). С. 78–84.

² Битяк Ю. П. Моральні та правові вимоги до поведінки державних службовців. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2004. № 8. С. 26–37.

суб'єктів, які беруть участь у цьому процесі, належать громадські об'єднання, професійні спілки, територіальні громади, органи самоорганізації населення, трудові колективи, а також громадські ради та політичні партії, що не представлені у парламенті. Однак здійснювати контроль за дотриманням етичних норм на державній службі може будь-який громадянин, оскільки це право закріплене на конституційному рівні та є невід'ємною частиною демократичного суспільства.

Особливе місце у системі громадського контролю займають засоби масової інформації. Вони не лише висвітлюють проблеми порушення етичних норм у діяльності державних службовців, а й можуть сприяти підвищенню рівня відповідальності публічної адміністрації перед суспільством. Проте нинішня ситуація в Україні демонструє, що ефективність медіа у цьому питанні залишається низькою. Багато інформаційних ресурсів обслуговують політичні чи корпоративні інтереси, що значно ускладнює їхню роль як незалежних інструментів громадського контролю.

Важливою умовою покращення ситуації є забезпечення дотримання журналістами професійних стандартів, що передбачає відповідальність за поширення недостовірної інформації та порушення етичних норм. Формування незалежного медійного середовища, яке б об'єктивно висвітлювало питання доброчесності державних службовців, могло б суттєво посилити механізми громадського контролю та сприяти підвищенню стандартів державного управління¹.

Доброчесність у публічній службі визначає морально-етичні засади діяльності її представників, спрямовані на досягнення суспільного блага та забезпечення справедливого управління. Вона ґрунтується на принципах прозорості, підзвітності та боротьби з корупцією. Якщо ключові державні інститути ефективно виконують свої функції, вони створюють дієву систему доброчесності, яка перешкоджає корупційним проявам, зловживанню владою та незаконному привласненню державних ресурсів. Водночас відсутність чітких правил та механізмів контролю підвищує ризики корупції, що негативно впливає на розвиток суспільства, економічну стабільність і соціальну згуртованість.

Розвиток національної системи доброчесності є важливим напрямом державної політики, який отримав міжнародну підтримку. Концепція системного підходу до запобігання корупції, запропонована Transparency International, передбачає оцінку як правового регулювання, так і практичного функціонування антикорупційних механізмів. Особливу увагу приділяють аналізу взаємодії між державними органами, що відповідають за забезпечення доброчесності, оскільки слабкість однієї з інституцій може суттєво підірвати ефективність усієї системи.

Сучасний міжнародний досвід підтверджує необхідність комплексного

---

¹ Сорокіна Н. Г. Морально-етичні основи публічної служби в умовах трансформації влади в Україні : моногр. Дніпро : ГРАНІ, 2020. 224 с.

підходу до боротьби з корупцією, оскільки лише формальне закріплення норм не гарантує їхнього дієвого застосування. Виявлення та усунення системних проблем у сфері доброчесності дозволяє не лише підвищити рівень правопорядку, а й сприяє побудові більш ефективного державного управління, що ґрунтується на принципах законності, відкритості та справедливості¹.

Корпоративна доброчесність державного службовця є важливим механізмом забезпечення прозорості, ефективності та підзвітності державного управління. Вона сприяє запобіганню корупції через дотримання принципів чесності, законності та об'єктивності, що дозволяє уникати зловживань службовим становищем і приймати рішення виключно в інтересах суспільства. Це, у свою чергу, підвищує рівень довіри громадян до державних інституцій та зміцнює авторитет влади.

Доброчесність також безпосередньо впливає на ефективність державної служби, забезпечуючи раціональне використання ресурсів та якісне виконання службових обов'язків. Формування етичної культури серед службовців створює умови, за яких моральні принципи стають невід'ємною частиною професійної діяльності, сприяючи відповідальному ставленню до роботи.

Важливим аспектом є запобігання конфлікту інтересів, що гарантує неупередженість та справедливість у процесі прийняття рішень. Це не лише підвищує якість державного управління, а й формує довіру громадян до державної влади, забезпечуючи її легітимність у демократичному суспільстві².

Таким чином, корпоративна доброчесність державного службовця є ключовим елементом, який забезпечує належне функціонування державної служби та сприяє розвитку демократичного суспільства.

Висновки. Доброчесність державного службовця є ключовим елементом ефективного державного управління, що сприяє прозорості, підзвітності та зміцненню довіри громадян до влади. Вона відіграє важливу роль у мінімізації корупційних ризиків і забезпеченні стабільності правової держави.

В Україні сформовано законодавчу основу для підтримки доброчесності державних службовців, що включає нормативні акти, такі як закони «Про державну службу» та «Про запобігання корупції». Додатково функціонують кодекси етики та контрольні механізми, зокрема через діяльність Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК).

Корпоративна доброчесність державного службовця виконує низку важливих функцій, зокрема сприяє боротьбі з корупцією, забезпечує захист суспільних інтересів, підвищує ефективність державного апарату, формує

---

¹ Transparency International Україна. Національна система доброчесності. 2015. URL: https://tiukraine.org/wp-content/uploads/2016/11/nis_assessment_ukr_0.pdf.

² Посібник ОЕСР з публічної доброчесності. OECD Publishing, Paris, 2024. URL: <https://doi.org/10.1787/5b2fe28c-uk>.

культуру етичної поведінки та запобігає конфлікту інтересів. Також вона відіграє важливу роль у зміцненні довіри суспільства до діяльності державних органів.

Окрім правових норм, в Україні використовуються різні практичні механізми підтримки доброчесності, серед яких декларування доходів і майна посадовців, антикорупційні програми, навчання та підвищення кваліфікації службовців, а також громадський контроль та моніторинг діяльності публічної адміністрації через засоби масової інформації.

Попри існування законодавчих норм і контрольних заходів, забезпечення доброчесності залишається викликом. Основними проблемами є нечіткість окремих правових норм, недостатня ефективність антикорупційних механізмів, політичний вплив на контролюючі органи та низький рівень етичної культури серед державних службовців.

Подальше вдосконалення механізмів забезпечення доброчесності потребує комплексного підходу, що включає модернізацію законодавства, посилення антикорупційного контролю, формування високих етичних стандартів серед службовців та активну участь громадянського суспільства. Враховуючи ці аспекти, можна створити ефективну систему доброчесності, що сприятиме підвищенню якості державного управління та зміцненню демократичних принципів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Битяк Ю. П. Моральні та правові вимоги до поведінки державних службовців. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2004. № 8. С. 26–37.
2. Корчак Н. М., Пархоменко-Куцевіл О. І. Доброчесність державного службовця : етичний та юридичний виміри. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2021. № 2 (59). С. 78–84.
3. Посібник ОЕСР з публічної доброчесності. Paris : OECD Publishing, 2024. URL: <https://doi.org/10.1787/5b2fe28c-uk>.
4. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>.
5. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.
6. Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування : Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 05.08.2016 № 158. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1203-16#Text>.
7. Сорокіна Н. Г. Морально-етичні основи публічної служби в умовах трансформації влади в Україні : моногр. Дніпро : ГРАНІ, 2020. 224 с.
8. Чеченко К. О. Принцип доброчесності державної служби : етимологія та генеза морально-етичної норми. *Київський часопис права*. 2022.

№ 1. С. 143–151.

9. Transparency International Україна. *Національна система доброчесності*. 2015. URL: https://tiukraine.org/wp-content/uploads/2016/11/nis_assessment_ukr_0.pdf.

Стаття надійшла до редакції 12.02.2024

Yevhenii OI. KHRYSTYNCHENKO,
(*Research Institute of Public Law, Kyiv, Ukraine*)

LEGAL FORMS AND FUNCTIONS OF CORPORATE INTEGRITY OF A CIVIL SERVANT

The article examines the legal forms and functions of corporate integrity of a civil servant as a key element in ensuring the efficiency, transparency, and accountability of public administration. The main aspects of integrity are analyzed, including its role in preventing corruption, protecting public interests, enhancing the efficiency of public service, fostering a culture of ethical behavior, and preventing conflicts of interest.

A review of the regulatory and legal mechanisms for ensuring the integrity of civil servants has been conducted, particularly focusing on the laws of Ukraine "On Civil Service" and "On Prevention of Corruption," as well as the activities of the National Agency on Corruption Prevention (NACP). Special attention is given to practical mechanisms for ensuring integrity, including asset and income declaration, implementation of anti-corruption programs, professional development of civil servants, and mechanisms of public oversight.

The study identifies key challenges in ensuring integrity within public administration, including the legal ambiguity of certain aspects, the insufficient effectiveness of anti-corruption measures, political influence on oversight bodies, and the low level of ethical culture among officials.

As a result of the research, a comprehensive approach is proposed to improve mechanisms for ensuring integrity, which includes legislative modernization, strengthening anti-corruption control, fostering an ethical culture among civil servants, and enhancing engagement with civil society. The implementation of these measures will contribute to increasing transparency, accountability, and public trust in government institutions.

Keywords: *integrity, civil service, corporate integrity, corruption prevention, ethical standards, conflict of interest, public administration, legal mechanisms, accountability, transparency.*